

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 722/2024
13.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгослава Оташевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 225/23 од 02.10.2023.године и Апелационог суда у Београду Кж1 1273/23 од 31.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 13.06.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгослава Оташевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 225/23 од 02.10.2023.године и Апелационог суда у Београду Кж1 1273/23 од 31.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 225/23 од 02.10.2023.године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити ако окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и новчана казна у одређеном износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде. Уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати на име судског паушала износ од 6.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1273/23 од 31.01.2024. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Ваљеву, преиначена је пресуда Основног суда у Ваљеву К 225/23 од 02.10.2023.године, тако што је Апелациони суд у Београду

окривљеног АА огласио кривим за кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ и осудио на казну затвора у трајању од шест месеци, коју има издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора и које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, те уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, као и споредну новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати на име судског паушала износ од 6.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Жалба браниоца окривљеног АА изјављена против пресуде Основног суда у Ваљевоу К 225/23 од 02.10.2023.године је одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Драгослав Оташевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП док из образложења произлази повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан и преиначи побијану другостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за наведено кривично дело или укине првостепену и другостепену пресуду или само другостепену пресуду и предмет врати на поновну одлуку првостепеном или другостепеном суду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у образложењу захтева за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела за које је оглашен кривим и осуђен. Бранилац истиче да је окривљени као инвеститор без грађевинске дозволе изводио радове на изградњи објекта – доградњи постојећег објекта у виду затварања чврстим материјалом базена и његовог покривања. Бранилац истиче да базен као објекат не постоји у Правилнику о класификацији објеката („Сл.гласник РС“ 22/15) па самим тим, се не може сматрати објектом. Како је решење којим је наређено уклањање радова донето након што је објекат урушен, извођење појединих радова је настављено ради отклањања штете. Бранилац истиче да у конкретном случају нису описани елементи бића кривичног дела, односно да је примењен закон који се није могао применити, с

обзиром да је предмет извршења кривичног дела објекат односно радња извршења надоградња објекта и настављање започете градње.

Супротно изнетим наводима, Врховни суд налази да правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Кривично дело из члана 219а став 1. Кривичног законика чини лице које је извођач радова или одговорно лице у правном лицу које је извођач радова на објекту који се гради, односно које изводи радове на реконструкцији постојећег објекта, без грађевинске дозволе. Ставом 2. истог члана је прописано да ће се казнити лице које је инвеститор или одговорно лице у правном лицу које је инвеститор објекта који се гради без грађевинске дозволе. Ставом 3. истог члана је прописано да ће се казнити када је издато решење о обустави радова, лице из става 1. и 2. овог члана које настави започету градњу.

Из чињеничног описа кривичног дела описаног у изреци другостепене пресуде, за које је окривљени АА оглашен кривим произилазе сва законска обележја кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. ну вези става 2. Кривичног законика, како објективна обележја, која се односе на радње окривљеног – да је , -у време и на месту ближе означеном у пресуди – „најпре на кат. Парцели .. КО ... у оквиру постојећег пословно – угоститељског објекта са смештајним капацитетима који је у његовом власништву, као инвеститор, без грађевинске дозволе изводио радове на изградњи објекта – доградњи постојећег објекта у виду затварања чврстим материјалом, базена и његово покривање, који се налази у оквиру пословно – угоститељског објекта, а за које радове је ангажовао само њему знана лица, па је тако у току новембра извршена градња зидова... за шта претходно није израдио пројекат, прибавио локацијске услове и грађевинску дозволу, што су грађевински инспектори Одељења за инспекцијске послове Град Ваљево... констатовали дана 26.11.2021. године, након чега се у децембру месецу због нестабилности објекат који је грађен урушио под тежином снега, након чега су донели решење број 354-450/2021-03 од 05.01.2022.године, којим је окривљеном АА наређено уклањање напред описаних изведених радова са уклањањем базена димензија 12х6 метара, дубине 1,5 метара, враћање земљишта у првобитно стање, да би окривљени и поред тога, односно донетог решења о обустави радова, наставио са градњом овог објекта, постављањем челичне конструкције и изградње зидова и стубова који су били оштећени приликом урушавања, што је грађевински инспектор Владимир Муњић констатовао 01.02.2022. године и 10.02.2022. године, фотографисао затечено стање“, тако и субјективна обележја кривичног дела која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног за извршење кривичног дела који укључује и свест о забрањености дела.

Из наведених разлога неосновано се поднетим захтевом браниоца окривљеног истиче повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с обзиром да се у радњама окривљеног стичу сви објективни и субјективни елементи кривичног дела из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ, за које је окривљени оптужен и правноснажном пресудом оглашен кривим.

Осталим наводима захтева, бранилац оспорава чињенична утврђења, даје сопствена тумачења одредби Закона о планирању и изградњи, те које прописе је требало применити у конкретној ситуацији, чиме у суштини бранилац оспорава утврђено чињенично стање у смислу члана 440. ЗКП, која повреда не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, те се Врховни суд у наводе захтева у том делу није упуштао.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, али наведене повреде не образлаже, па захтев у том делу нема прописани садржај у смислу члана 484. ЗКП, па се Врховни суд у разматрање и оцену наведених повреда није упуштао.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић